

den højtærede Indenrigsminister i sine Bemærkninger netop har nævnt det Tidspunkt, paa hvilket Loven kan ophæves.

I øvrigt skal jeg kun gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad Indenrigsministeren har udtalt om Lovforslagets § 2, Hovedbestemmelsen ligger i § 1. Det er muligt — og det er at haabe —, at Forholdene kan udvikle sig saaledes, at det ikke skulde være nødvendigt at anvende Loven af 7. August 1914 i ret mange Tilfælde. Men det er min Opfattelse, at alene Lovens Tilstedeværelse vil være en Dæmper paa manges Lyst til at skrue Priserne op til Tip-Top-Priser, og det forekommer mig, at Publikum har Krav paa den Beskyttelse, som ligger i, at Loven fremdeles eksisterer.

Man kan ikke med Rette indvende mod Lovens fremtidige Bestaaen, at den har været til Skade og Fortrød for Handelen og Industrien her i Landet. Jeg kunde nævne mangfoldige Eksempler paa, at den netop har virket som et Værn overfor den legitime Handel og den hæderlige Industri, overfor Opskrumning af Priserne, og Loven er ikke blevet anvendt paa urette Maade af de Myndigheder, der har haft med dens Haandhævelse at gøre. Det er mit Haab, at det ikke skal blive nødvendigt i Fremtiden at anvende den i nogen synderlig Udstrækning, men da den ikke er blevet misbrugt, da den fremdeles kan gælde som et Værn, og det eventuelt kan blive nødvendigt for Regeringen at bruge den, mener jeg, at Loven af 7. August 1914 maa vedblive at bestaa, jeg kan ikke tilraade Folketinget at stemme for dens Ophævelse.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte, idet jeg forbeholder mig, hvis ikke andre stiller Forslag i saa Henseende, at stille Forslag om Lovforslagets Henviisning til et Udvalg.

Slengerik: Der er ingen, som mener, at Loven af 7. August 1914 skal blive ved at bestaa til evig Tid; vi er alle enige om, at vi en Gang skal bort fra den. Vi hørte for kort Tid siden i denne Sal Indenrigsministeren gøre os bekendt med, at han havde planlagt Arbejde i Retning af at fremsætte Lovforslag for Rigsdagen med Hensyn til Bevarelsen eller Afskaffelsen af denne Lov. Det er lidt pudsigt at se, at Oppositionen, saa snart den har hørt, at Indenrigsministeren er i Gang med at forberede Lovforslag i den Retning, skynder sig at være saa imødekommende overfor Indenrigsministeren, at man, knapt *han* har faaet udtalt sine Ord herom, møder med et

Lovforslag i den Retning. Men saa galt kan det jo gaa, saa meget kan Oppositionen komme til at holde af en Regering, at den endogsaa vil forekomme Regeringens aller-mindste Ønsker, saa snart den hører en lille Smule om disse Ønsker fremsat her i Tinget.

Det Lovforslag, som her foreligger for os, kommer ganske nemt fra det hele: med et lille Pennestrøg skaffer man Loven af 7. August 1914 ud af Verden, saa er man paa den bare Bund, hvor man saa gerne vil befinde sig. Jeg er nu ikke vis paa, at det i Praksis vil gaa slet saa nemt, som de Herrer Forslagsstillere har tænkt sig. Det kan ikke nægtes, at Loven af 7. August 1914 har grebet ind paa mange forskellige Omraader i vort økonomiske Liv, og det er da en Selvfølge, at hvis denne Lov skal ophæves, vil der vise sig gennemgaaende lige saa mange Virkninger paa lige saa mange forskellige Omraader i det samme økonomiske Liv. Jeg tror nu man skulde tage paa disse Forhold en lille Smule med Lempe; og jeg tror, at praktiske Folk vil indse, at det er heller ikke helt let ved et Pennestrøg at ophæve en Lov af den Art og med det store Omraade, som Loven af 7. August 1914 har haft at virke paa.

Alle er, som sagt, enige om, at den Lov skal ikke blive ved at bestaa til evig Tid, men at vi en Gang skal bort fra den. Men derimod lader det til, at ikke alle er ganske enige om, hvornaar den skal bortfalde. Alle har været enige om, at vi skulde have Loven — det var der ikke noget i Vejen for —, alle er ikke enige om, hvorvidt det Tidspunkt, man nu har valgt til dens Ophævelse, 14 Dage efter Præliminærfredens Afslutning, er det rette Tidspunkt. Med Hensyn til en Lov som denne gælder det dog i allerhøjeste Grad, at den bevares saa længe, den er nødvendig, og at den paa den anden Side heller ikke bevares længere end nødvendigt. Derfor er Tidspunktet for dens Ophævelse af ikke ringe Betydning. Jeg mener, at den Omstændighed, at de Herrer Forslagsstillere uden videre gaar ud fra, at den Dato, de nu har valgt, netop er den Dato, der passer, og at de økonomiske Forhold her i Danmark netop til den Tid vil være i en saadan Orden, at man kan undvære Loven af 7. August 1914, viser, at den meget ærede Opposition har været en lille Smule for let til Bens, naar den har troet, den kunde slippe fra det paa den Maade.

Jeg er ikke sikker paa, at man har anstillet tilstrækkeligt alvorlige Overvejelser for at komme paa det rene med, om nu ak-